

10 И почeka дрѹги тоще седмь дни, и пакъ испрати голѹбницата изъ ковчегатъ.

11 И върнасе кодъ него голѹбницата привечерь, и, ето, (кеше) во устата ѱ листъ масличенъ, прекъснатъ: и позна Ное че престанаха водыте ѱ земята.

12 И почeka тоще дрѹги седмь дни, и испрати голѹбницата: и не се върна она вѹке кодъ него.

13 А въ шестъстотинредното първо лѹто (на-Ноя), въ първиятъ (день) на-първия мѹсець, исчезнаха водыте ѱ земята: и отдигна Ное покроватъ на-ковчегатъ, и видѹ, и, ето, исчезна (водата ѱ) лице на-землята.

14 И въ двадесетоседмий день на вторья мѹсець изсъхна землята.

15 И изговори Богъ на Ноя, и рече:

16 Излѹзни изъ ковчегатъ, ты, и жената ти, и сыновете ти, и женыте на-сыновете ти заеднѹ со съ тебе.

17 Сичките животни цѹто сж съ тебе, ѱ всака плоть, (и) птицы, и скотове, и всака гадина лазлива по землята, извади заеднѹ со съ тебе, и нека се умножатъ по землята, и нека порастнатъ, и нека быдатъ многочисленни по землята.

18 И излѹзна Ное, и сыновете мѹ, и жената мѹ, и женыте на-сыновете мѹ заеднѹ со съ него:

19 Сичките животни, сичките гадове, и сичките птицы, сичко онава което се движи по землята, споредъ видовете имъ, излѹзнаха изъ ковчегатъ.

20 И созида Ное жертвенникъ на Господа: и зема ѱ секій скотъ чистый, и ѱ всака птица чистаа, и принесе всесожженіе надъ жертвенникатъ.